

[Handelsministeren.]

væsenet, og som er i gang inden for udskrivningsvæsenet, er denne forudsætning imidlertid ikke længere opfyldt, og en ændring af hele mønstringssystemet er derfor påkrævet.

Som det fremgår af bemærkningerne, til sigter lovforslaget i stedet for det nuværende system med en forudgående kontrol at gennemføre en efterfølgende kontrol af lovgivningens krav til de søfarende. Denne kontrol agtes baseret på standardblanketter, der efter hver på- og afmønstring af skibsføreren indsendes til en central mønstringsmyndighed. Det nye mønstringssystem agtes administreret i et direktorat for søfarende, som desuden skal forestå administrationen af sygesikringen og dagpengeordningen for søfarende samt visse grene af administrationen af sømandsloven, som nu ligger i handelsministeriet.

Det foreslåede mønstringssystem vil kræve et betydelig mindre personale end det nuværende og også på anden vis betyde en rationalisering af mønstringsadministrationen. Administrationen samles i en central myndighed, og toldvæsenets og udskrivningsvæsenets kontorer i havnene fritages for mønstringsarbejdet. Dertil kommer, at det nye system vil blive mere effektivt, idet samme regler vil være gældende for skib og besætning, hvad enten mønstringen finder sted i dansk eller udenlandsk havn.

Lovforslaget har været forelagt søfartens organisationer, som alle har givet deres principielle tilslutning til forslaget og den påtænkte administration.

Ved forelæggelsen for søfartens organisationer blev der fra en række af de søfarendes organisationer fremsat ønske om en samtidig ændring af reglerne i lov af 7. juni 1952 om sømandsuddannelse. Ifølge denne lov er det en betingelse for første udmønstring fra dansk havn, at vedkommende har gennemgået et kursus på en sømandsskole. Til bestemmelsen knytter der sig visse dispensationsmuligheder.

Jeg har imidlertid ikke ment at kunne imødekomme de søfarendes organisationers ønske på dette punkt, idet spørgsmålet om sømandsuddannelse ikke hører hjemme i lovgivningen om mønstring, der alene indeholder bestemmelser om det offentlige kontrolforanstaltninger. Ønsker om ændringer

i loven om sømandsuddannelse må derfor tages op i forbindelse med fremtidige ændringer i uddannelses- og bemandingslovene.

Da det vil være mest rationelt fra dørste færd af at gennemføre en koordination mellem mønstringsvæsenet og den nye administration af sygesikrings- og dagpengeordningen for søfarende, som træder i kraft den 1. april 1973, og da tilrettelæggelsen af nyordningen vil tage nogle måneder, ville det være af stor betydning, om loven kunne vedtages inden årets udgang.

Jeg skal derfor tillade mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Jeg skal herved fremsætte forslag til lov om fornyelse af statspræmieobligationslån.

Den 1. december 1973 udløber det præmieobligationslån på 100 mill. kr., som blev optaget i 1958. Det drejer sig om de grønne obligationer, der lyder på hver 50 kr. Lånet blev udsolgt i marts 1959.

Da det må anses for ønskeligt at fastholde den private opsparing, der er anbragt i dette lån, og da det samtidig er ønskeligt for økonomi- og budgetministeriet at fortsætte lånet på 100 mill. kr. til 3½ pct. i årlig renteudgift, foreslås det at forny lånet for en 15-årig periode.

I lighed med fornyelser af andre statspræmieobligationslån foreslås fornyelsen gennemført på den måde, at gyldigheden af de foreliggende obligationer forlænges, således at der i den 15-årige forlængelsesperiode udtrækkes præmier til samme beløb og af samme antal som hidtil.

Erfaringen fra de tidligere forlængelser af præmieobligationslån viser, at man herved opnår, at langt den største del af obligationsejerne fortsat deltager i lånet.

Som følge af lånets fornyelse foreslås som nyt tidspunkt for forældelse af obligationerne den 1. december 1991. De øvrige bestemmelser i lovforslaget svarer til bestemmelser, der gælder for statens andre præmieobligationslån.

På baggrund af nogle i pressen omtalte eksempler på en uheldig brug af statens præmieobligationer, hvorved sælgeren af sådanne obligationer sikrer sig en urimelig fortjeneste, har man i forbindelse med for

[Økonomi- og budgetministeren.]

beredelsen af lovforslaget overvejet, om der i loven eller på anden måde burde indføres begrænsninger i adgangen til forhandling af statspræmieobligationer. De omtalte sager vedrører salg af præmieobligationer, hvor køberne samtidig belåner obligationen og giver sælgeren håndpant i denne, eller salg på afbetaling, hvor obligationen ikke udleveres til køberen, før restkøbesummen er betalt. I begge tilfælde tilfalder eventuelt gevinster køberen. Et forbud mod pantsætning af præmieobligationer er imidlertid næppe hensigtsmæssigt, idet belåning af værdipapirer kan være en normal og legitim forretning. Et forbud mod afbetalingssalg bør næppe indføres alene for det her omhandlede præmieobligationslån, og et generelt forbud, som måtte forudsætte særlig lov, ville formentlig alene medføre, at sælgerne ville benytte kontantsalg med belåning og håndpant.

Med disse bemærkninger og idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling.

Første næstformand (Grete Hækkerup): Uden for dagsordenen giver jeg ordet til landbrugsministeren, for at han kan fremsætte de for hans vedkommende anmeldte to lovforslag.

Landbrugsministeren (Ib Frederiksen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om administration af Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer m. v.*

Lovforslaget indeholder hjemmel til at administrere Det europæiske økonomiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer og ordninger for varer, ved hvis fremstilling der er anvendt landbrugsvarer. For varer, der henhører under handelsministeriet, udøves beføjelserne efter lovforslaget af handelsministeren. Dette lovgrundlag er en nødvendig forudsætning for, at de danske administrative myndigheder kan iværksætte de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af markedsordningerne for landbrugsvarer.

Endvidere indeholder lovforslaget bestemmelse om nedsættelse af et udvalg med

den opgave at rådgive med hensyn til stillingtagen til EF's landbrugspolitik samt med hensyn til tilrettelæggelsen af administrationen af forannævnte ordninger. Landbrugsministeren kan bestemme, at visse afgørelser eller dispositioner i henhold til forannævnte forordninger træffes af udvalget eller af bestemte brancheorganisationer. I udvalget sikres der landbruget og de øvrige interesserede erhvervsorganisationer samt Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og Forbrugerrådet adgang til at øve indflydelse på de nævnte områder.

Efter indstilling fra udvalget kan landbrugsministeren fastsætte, at eksportører af danske landbrugsvarer skal overholde de af ham for udførsel til det pågældende marked fastsatte vilkår. Denne bestemmelse er en videreførelse af den tilsvarende bestemmelse i den nugældende afsætningslov.

Landbrugsministeren kan endvidere efter indstilling fra udvalget fastsætte bestemmelse om betaling af produktionsafgifter af danske landbrugsvarer og om afgifter af tilsvarende landbrugsvarer, der indføres her til landet, og afgifterne kan med ministerens godkendelse anvendes til fremme af sådanne erhvervsøkonomiske foranstaltninger vedrørende produktion og afsætning af de af lovforslaget omfattede varer, som ikke er i strid med EF's regler.

Lovforslaget indeholder videre regler om oplagring og fremstilling af varer under toldkontrol, regler, som sikrer danske eksportører og importører samme stilling på dette område som i de øvrige EF-lande, og endelig indeholder lovforslaget overgangsbestemmelser om afgift på lagre af majs, rapsfrø og skummetmælkspulver. Priserne på disse varer stiger pr. 1. februar 1973, når EF-prissystemerne træder i kraft her i landet. Afgifterne på beholdninger af majs og mælkpulver foreslås anvendt til eksportfremmende foranstaltninger.

Den administration på landbrugsområdet, der følger af Fællesskabets regler, vil stille store krav til myndighederne. Der foreligger den nye situation, at vi får et direkte ansvar over for EF-myndighederne for anvendelse af de midler, som dansk landbrug vil få andel i fra den fælles landbrugsfond, FEOGA. Dette forhold samt den omstændighed, at man ikke uden videre kan overlade privatorganisationer at administrere forhold, som